

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Lucae Pinelli Societatis Jesu Theologi, De
Perfectione Religiosa, Et Obligatione, Qvam Qvisqve
Religiosus ad eam consequendam habet. Libri Quatvor**

Pinelli, Luca

Mogvntiae, 1604

II. Religiosum non debere esse commodoru[m] corporis plus æquo
studiosum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46699)

tu sis humilis, & si quando vilipendaris, non molestè feras: sic enim similis eris mihi, viues in religione quietus, & mercedem obtinebis in cælis. Noris autem, cupidum esse laudum, non esse viam ad alios iuuandos, sed sectatorem esse humilitatis, caritatis, aliarumque virtutum, ac in primis si ab omni ambitione & avaritia alienissimus sis, & bonum exemplum aliis præbeas.

Religiosum non debere esse commodorum corporis plus a quo studiosum.

CAPVT II.

FILI, blandiri amico, & commoditatem illi præbere benè faciendi, est admodum conueniens & laudabile. Sed blandiri inimico æternum tibi exitium molienti, & oportunitatem illi dare malè agendi, est admodum absurdum & detestabile. Non autem ignoras, è tribus capitalibus inimicis tuis vnum esse tuum corpus. Perspectum quoque habes carnem tuam, si non castigetur, sic reddi ferocem, vt perdere velit animam. Qua, quæso, lege præscribitur, vt religiosus abblandiatur corpori, qui obligatus est illud freno coercere, & mortificare? Qua ratione commodis corporis studeat religiosus,

giosus, qui exploratum habet, quo plus illi blanditur, hoc magis insolescere? Apostolus meus castigando corpus suum, & durè tractando, reuocauit illud ad debitam seruitutem spiritus. Qui ergò nimis multa illi commoda suppeditat, causam dat vt rebellet contra spiritum. 1. Cor. 9

DOMINE, non fecisti nos corporis nostri Dominos, vt possimus illud occidere vel mutilare: imò imperasti nobis, vt incolumitatem eius, quoad possumus, tueamur; poterimus ergò ea commoda procurare, quæ ad sanitatem conseruandam faciunt; eoq̄ue amplius, quod non animam solùm, sed etiam corpus ad tuum diuinum cultum peragendum adhibeamus.

FILI, vt religiosus per congruentia media suam sanitatem ad cultum meum perficiendum tueatur, vehementer mihi placet: sed hoc displicet, quod prætextu seruandæ sanitatis nimium indulgeatur corpori. Mihi non arridet religiosus, qui vult vsurpare partes Medici, ipseque iudicare, quid vtile vel noxium sit suæ sanitati. Hinc enim fit, vt quicquid palato eius arridet, illi sit salutare: & quicquid gustui non placet, sit noxium ad sanitatem. Nec minus me offendit, quod addit id facere se ad maius meum seruitiũ.

Aa

Certè

Certè id non est seruire mihi, sed seruire suo gustui & sensualitati. Seruitium meum est, quando vnusquisque carnem suam mortificat, quantum conuenit. O quot religiosi sanitatis tuendæ prætextu, serui fiunt suarum cupiditatum? sanitas meliùs conseruatur parsimonia, & moderatione, quàm procuratione rerum ad gustatum pertinentium. Imò hac via læditur sanitas, quia semper in rebus quæ voluptatem afferunt, fit excessus. Obligatio deindè religiosi propria est, corpori tantum indulgere, quantum opus est ad vitam, & non quæ ad titillandam carnem.

Si religiosus diligenter expenderet, vndè oriatur illa tanta sollicitudo, quam de se, suoque corpore gerit, non esset tam anxius vel importunus in commodis corporis sectandis. In quibusdam oritur ex superuacanea commiseratione erga seipsum, quia optarent illud aliqua voluptate afficere. In aliis verò, ex magnifica existimatione quam de se habent, quia enim credunt magni referre reipub. si diu in viuis perseuerent, toti sunt in tuendâ corporis valetudine. Vtraque autem, & commiseratio, & existimatio sunt amoris proprii filia. Quis verò fructus nasci potest ex tam perniciofa radice? Cogitant

loquē

fortè isti, sublatis ipsis interituram meam Ecclesiam, vel suam religionem? Falluntur profus. Multę alię columnę collapsę sunt, & nihilominus tam Ecclesia, quàm religio statum suum retinent. Mihi incumbit vtramque & conseruare, & bonis instruere operariis. Ego spondeo, religionem, sublatis huiusmodi hominibus, non solùm non pessum ituram, sed etiam incrementũ sumpturam: quia ferè ij, qui minus laborarunt in religione, eandemque diuexarunt, sunt illi, qui nimium commodis corporis dediti fuere. Atque hi sunt, qui prauo suo exemplo religiones labefactant.

QUANDO tu religioni nomen dedisti, nonnè id fecisti animo multa patiendi pro animæ tuæ salute, meique amore? nonnè constituisti pauperem vitam agere, omniaque incommoda, quæ pauperibus eueniunt, tolerare? Cur ergò nunc, cum maiori luce deberes esse illustratus, ardentioreque caritate inflamatus, illas primas cogitationes operibus ipsis nõ præstas? O impostura ingēs. Religio ad macerandũ corp⁹, & ad animã spiritalib⁹ opibus locupletandã instituta est, & tu in ea comodis corporis, neglecta animæ salute, existimas opã dandã? dic age, in seculo comodis corporalib⁹ abūdabas, nec ne?

Aa 2

Si

Si non, cur in religione, quàm incommo-
dorum sustinendorum pro Christi nomine
causa es ingressus, ea requires? Si verò abun-
dabas, iisque te amore mei ultro spoliasti,
vt plus mihi placeres, cur nunc in religione
ea iam deserta repetis cum mea offensione,
& prauo aliorum exemplo? Præterea, si a-
more mei commoditatibus corporis renū-
ciasti, nunc cum illas repetis, clarè ostendis
te ab amore mei discedere? Quanti autem
à me faciendus est, amor tam caducus & in-
constans? Quod si fortè putas te saluo amo-
re mei posse simul inhiare commodis tem-
poralibus contra meam voluntatem, vehe-
menter deciperis, quia verè amare non po-
test, qui non se amati voluntati conformat.

FILII, aues intelligere, quemadmodum
me meumque corpus tractarim, percurre
vitam meam à primo ortu vsq; ad mortem,
& facilè deprehendes, quàm mihi exigua
suppeditarint commoda. Nam simulatque
in lucem editus fui, stabulum mihi fuit cu-
bile, lectus præsepe. Paulò post verò ob He-
rodus persecutionem coactus sum fugere in
Ægyptum. Et perpende tu, quæ commoda
se mihi obtulerint tum in itinere illo, tum
in solo externo & barbaro, cum matrem ha-
buerim inopem, quæ etiam in nocturnis te-
nebris,

nebris, quamprimùm certior reddita est, in
viam se dare debuit. Reuersus deindè ex Ae-
gypto reliquam vitam in paupertate trans-
egi. Anno trigesimo ætatis recepi me in de-
sertum, vbi fame, siti, vigiliis, & quadragin-
ta dierum noctiumque ieiunio, ac humi cu-
batione corpus meum affixi. Deserto egres-
sus pedes oppida & castella regni cælestis
annunciandi causa percurri, & ex eleemosy-
nis aliorum perpetuo vixi. Passionis tempo-
re non solùm nulla mihi fuere commoda,
sed vna afflictio aliam excepit. Deniq; mo-
rienti crux fuit lectus, & corona spinea pul-
uinus. Iudica nunc religiose, an conueniat
te seruum meum qui professionem me imi-
tãdi fecisti, molliter tractare corpus tuum,
postquam ego Dominus tuus meum tracta-
ui tam asperè? Et quamuis meum corpus
semper fuerit animę subiectũ, & rationi ob-
sequentiissimum, tamen nunquam illud vl-
lis lautitiis excepi, nullis commodis vel re-
creationibus oblectaui. Quomodo ergò tu
corpori tuo, quod toties spiritui & rationi
temerè insultauit, omnis generis illecebras
indulgebis? Ego Dominus maiestatis sem-
per contentus fui tenui victu & vestitu, &
tu in religione non contentus communi-
bus affectabis superflua? Hoc non est esse,

vel vitam agere religiosi, sed potius habitu religionis vitam secularem obtegere.

NIMIA rerum temporalium sollicitudo, spina est nimium pungens, & grandi damno religiosum afficiens. In primis enim facit eum procuratorem, immò mancipium sui corporis. Quis verò non videt indignum esse, ut religiosus ex corporis castigatore, fiat eiusdem procurator, & verberum loco, illi lautitias omnes subministret? Deindè tam animo distractū detinet, ut nullam è rebus spiritalibus capiat voluptatem. Et quid hoc est aliud, quàm facere illum animale, qui non gustet, vel sapiat quæ Dei sunt? Ad hæc reddit eum asperum in socios quibuscum viuit, quia in omnibus semper vult quod præstantius sibi que commodius est, posthabitis aliorum commoditatibus. immò priuata sua comoda anteponebat communibus, nihil pensi habens quid damni in religionem redundet, modo ipse voto suo potiat. Quid autem hoc est, nisi religiosum exuere caritate & discretionem? Neque hic finem facit importuna corporis cura, sed supra hæc religiosum reddit querulum, ociosum, murmuratorem, & peruersi exempli. Vult omnes commiseratione sui moueri, omnes beneuolentiam sibi ostendere, & idcirco

Idcirco minimam quamque inualetudinem corporis attribuit laboribus in religione exantlatis. At quomodo in talibus potest esse vel spiritus, vel religiosa disciplina? O infelices subditos, nec minus infelices Superiores, qui hæc in religione, cuius ipsi sunt pastores permittunt, cum hoc non sit aliud quam peste quadam illam inficere, & iuuenibus demonstrare viam ad eam prorsus labefactandam.

Non satis esse religioso corpus refrenare, nisi & anima coerceatur.

CAPVT III.

FILI, quod religiosus ita cohibeat corpus suum, eiusque sensus, ut non insolescant, vel insurgant aduersus animam, bonum & salutare est, sed non consistit in eo religiosa perfectio, sed potius in internis animi virtutibus, ex quibus proficiscitur reformatio passionum & sensuum. Nec corpus ab anima dirigi potest, nisi prius anima ipsa cum suis facultatibus fuerit ad rectam normam reuocata. Regula inflexa non valet ad alias res dirigendas. Tunc verò anima est ad rectam